

[Aase Olesen]

retten spørger den ene herre høfligt den anden: har du noget imod, at jeg tænder en cigaret? Nej, ikke spor, svarer den anden, og så rejser han sig op og skylder sine hænder i den førstes drikkeglas.

Det tror jeg alle herinde synes er ækelt: at man skulle drikke noget, som andre mennesker har vasket hænder i, men forskellen på den historie og det, vi andre oplever hver eneste dag også herinde, er, at drikkevandet kan man gå hen og smide ud og lade være med at drikke. Vi kan ikke lade være med at trække vejret. Det er en basal menneskelig funktion. At forurene den luft, vi skal have ind i lungerne, er at stjæle vores indåndingsluft. Derfor er vi nødt til at have en lov. Oplysning, henstilling, aktioner og kampagner virker ikke. Enhver, der færdes i dette hus samt til alle mulige andre møder, ved, at henstillinger ikke virker.

For en uges tid siden holdt man møde i Sammenslutningen af Sociale Udvalg. Emnet var »Sundhed og Forebyggelse«. Henstilling fra talerstolen om, at man lod være at ryge. Hvad skete? Adskillige mennesker tændte en cigaret inklusive nogle af de indbudte folketingsmedlemmer. Henstillinger virker altså ikke. Gjorde de det, var der ingen grund til at lave lov.

Man taler meget om, at man er imod forbud og imod tvang. Det ville svare til, at man opfatter hele færdselsloven som forbud og tvang. Er der nogen, der forbinder det, at vi har pligt til at køre i højre side, med forbud eller tvang? Hvis det er forbud og tvang, mener jeg ikke, vi kan undgå forbud og tvang.

Denne lov ligner de love, som er vedtaget i masser af andre lande, og uanset om den skulle falde i dag, vil dette Folketing eller et nyt komme til at vedtage regler om sikring af røgfri miljøer.

Stinus (RV):

Diskussionen om tobakkens skadelige virkninger foregår ikke kun i Danmark. I 1986 vedtog Verdenssundhedsorganisationens generalforsamling, The World Health Assembly, en resolution, som bl.a. fastslog, at tobaksrygning og brug af tobak under enhver form er uforenelig med opnåelse af sundhed for alle i år 2000, som er WHO's erklærede mål, som også Danmark har tilsluttet sig.

Videre hedder det i WHO's resolution, at passiv påtvungen eller ufrivillig rygning krænker ikkerygeres ret til sundhed, og at ikkerygere må beskyttes mod denne skadelige forurening. I samme resolution opfordres der indtrængende til, at der træffes foranstaltninger, som sikrer ikkerygere den effektive beskyttelse, som de har ret til mod ufrivilligt at blive udsat for tobaksrøg i offentlige bygninger, restauranter, transportmidler, forlystelsessteder og på arbejdspladser. Denne alvorlige henstilling skal ses på baggrund af, at der i henhold til Verdenssundhedsorganisationen dør mindst 1 million mennesker om året på grund af rygning, medens mange flere bliver syge.

I USA har sundhedsministeren i en rapport gjort opmærksom på, at problemet ikke løses ved blot at adskille rygere og ikkerygere i samme lokale eller endog i samme bygning, fordi de allerfleste af de ventilationssystemer og klimaanlæg, som anvendes i dag, genbruger luften på en sådan måde, at forureningen forværres frem for at afhjælpes.

Der er også en økonomisk side af sagen – og her tænker jeg ikke på omkostningerne for den enkelte – der er også omkostninger for rygerens arbejdsplads. Ifølge Verdenssundhedsorganisationen har rygere en fraværstatistik, som i gennemsnit ligger 35–50 pct. højere end ikkerygeres. I Verdenssundhedsorganisationen og andre FN-organisationer regner man i dag med, at en ryger koster organisationen 500–4.600 dollars mere om året end en ikkeryger. Bl.a. af den grund, men også for at tjene som gode eksempler, har både Verdenssundhedsorganisationen og FN's børnefond, UNICEF, indført rygeforbud i sine kontorer og køretøjer, et par gode eksempler til efterfølgelse.

Lad mig slutte med at sige, at det på mig virker uendelig hyklerisk, når personer, som fører sig stærkt frem i debatten for et rent miljø, ikke er parat til at tage skridt imod en af de værste forureningskilder overhovedet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Dette her er jo en alvorlig sag. Det kunne man høre på den sidste ordfører i hvert fald. Nu har vi brugt timer på at diskutere dette lovforslag, både ved førstebehandlingen, andenbehandlingen og nu tredjebehandlingen.